

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

o.2.Dnia 27 października 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Agnieszka Wysokińska – Walczak
Protokolant:	Dominika Hara, Katarzyna Kulczyk, Daniel Wiśniewski, Emil Karwowski

w obecności prokuratora Andrzeja Józwicka, Małgorzaty Herter-Dziurzyńskiej, Joanny Augustyniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej (...)

w W. jako organu reprezentującego Skarb Państwa z art. 554 § 2b pkt 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniach: 25 lutego, 11 kwietnia, 30 czerwca i 19 października 2022 roku

na rozprawie sprawy przeciwko Skarbowi Państwa

z wniosku **M. P. (1)**, córki Z. i E. z domu W., urodzonej w dniu (...) w S.

o zasądzenie zadośćuczynienia

za doznaną krzywdę z tytułu niewątpliwie niesłusznego zatrzymania w dniu

8 października 2020 roku w sprawie o sygn. PR 2 Ds. (...) Prokuratury Rejonowej (...) w W.

na podstawie art. 552 § 4 k.p.k., art. 554 § 4 k.p.k.

orzeka:

- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz **wnioskodawczyni M. P. (1)** kwotę 12.000, - (słownie: dwunastu tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
- w pozostałym zakresie wniosek o zadośćuczynienie oddala,
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawczyni M. P. (1) kwotę 384 (słownie: trzysta osiemdziesiąt cztery) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
- kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE	
Formularz UWO	Sygnatura akt XII Ko 80/21

1. WNIOSKODAWCA		
M. P. (1)		
2. ZWIĘZŁE PRZEDSTAWIENIE ZGŁOSZONEGO ŻĄDANIA		
1.	Odszkodowanie (kwota główna)	Odsetki
2.	Zadośćuczynienie (kwota główna)	Odsetki
50.000 (słownie: pięćdziesiąt tysięcy) złotych	wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawnienienia się orzeczenia do dnia zapłaty	
3.	Inne	
zwrot na rzecz M. P. (1) kosztów ustanowienia w sprawie pełnomocnika według norm przepisanych		

1.3. Ustalenie faktów				
0.1.3.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Fakt	Dowód	Numer karty	
		M. P. (1) urodziła się w dniu (...) w S.. Jest aktywistką, członkiem feministycznego kolektywu (...). W dniu 29 września 2020 roku przy Al. (...) w W. wraz	Zeznania wnioskodawczynie M. P. (1)	k. 203-207

z innymi osobami
namalowała napisy
w kolorze
niebieskim o treści
„D., M., Z.” i w
kolorze czerwonym
o treści „M., K., W.,
Twoje dziecko (...)”
na elewacji budynku
Ministerstwa
Edukacji Narodowej
w W..

Została zatrzymana
w dniu 8
października 2020
roku o godz.
06:00 w mieszkaniu
numer (...) przy
ul. (...) w W.,
gdzie wynajmowała
pokój, na podstawie
zarządzenia
prokuratora o
zatrzymaniu i
przymusowym
doprowadzeniu
wydanym
podejznanego w
sprawie o sygn.
PR 2 Ds. (...) z
dnia 7 października
2020 roku jako
podejrzana o
popelnienie czynu z
art. 108 ust. 1 ustawy
z dnia 23 lipca 2003
roku o ochronie
zabytków i opiece
nad zabytkami.

Po przeprowadzeniu
czynności M. P. (1)
została zwolniona o
godz. 12:00, zatem
czas jej zatrzymania
wynosił 6 godzin.

Sąd Rejonowy dla
Warszawy –

Śródmieścia w
Warszawie
rozpoznał zażalenie
obrońcy podejrzanej
M. P. (1) i
postanowieniem z
dnia 30 listopada
2020 roku wydanym
w sprawie o
sygn. akt II Kp
2832/20 orzekł, że
zatrzymanie
podejrzanej M. P.
(1) w dniu 8
października 2020
roku było
niezasadne.

Sąd Rejonowy dla
Warszawy –
Śródmieścia w
Warszawie
wyrokiem z dnia
17 marca 2022
roku wydanym w
sprawie o sygn.
akt II K 333/21
uznał M. P. (1), w
ramach zarzuconego
jej czynu, za winną
tego, że w dniu 29
września 2020 roku
przy Al. (...) w W.,
działając wspólnie i
w porozumieniu z
innymi
nieustalonymi
osobami, w miejscu
publicznym,
namalowała napisy
w kolorze
niebieskim o treści
„D., M., Z.” i w
kolorze czerwonym
o treści „M., K., W.,
Twoje dziecko (...)”
na elewacji budynku
Ministerstwa
Edukacji Narodowej
w W., bez zgody

zarządzającego tym budynkiem, tj. wykroczenia z art. 63a § 1 k.w. i za to na podstawie powołanego przepisu skazał ją, a na podstawie art. 39 § 1 k.w. odstąpił od wymierzenia jej kary. Zasądził od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600 złotych tytułem zwrotu części wydatków oraz kwotę 30 złotych tytułem opłaty, zwalniając ją w pozostałym zakresie od uiszczenia kosztów sądowych.

Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 czerwca 2022 roku w sprawie o sygn. akt X K 417/22.

Wnioskodawczyni w 2018 r. podjęła leczenie psychiatryczne z powodu afektywnych zaburzeń nastroju, zaś w 2019 r. rozpoznano u niej zaburzenia afektywne dwubiegunowe. W związku z narastającym pogorszeniem samopoczucia i epizodu

		<p>depresyjnego nie była zdolna do realizowania nałożonego na nią obowiązku stawiennictwa na posterunku Policji w ramach dozoru policyjnego w miesiącach styczniu i lutym 2021 r.</p> <p>W lutym 2021 r. zmieniła miejsce zamieszkania, gdyż dotychczasowe mieszkanie przestało być dla niej bezpieczne i komfortowe.</p>	
Zeznania świadka T. P.	k. 108v – 110		
Zeznania świadka O. D.	k. 110 – 111		
Postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 30.11.2020 roku, sygn. akt II Kp 2832/22	k. 129 – 130		
Odpis wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 17.03.2022 roku, sygn. akt II K 333/21	k. 113		
Odpis wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia	k.		

21.06.2022 roku, sygn. akt X Ka 417/22				
Dokumentacja medyczna M. P. (1)	k. 59 – 71v, k. 73 – 85v, k. 89 – 93v, k. 96 – 101			
Kopie z akt sprawy Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie o sygn. II K 333/21	k. 49 – 55			
Wniosek wraz z załącznikami	k. 3 – 16			
0.1.3.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.		Fakt	Dowód	Numer karty
		-----	----	----

4. ocena DOWODÓW		
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 3.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu
	Zeznania wnioskodawczynie M. P. (1)	Za wiarygodne Sąd uznał zeznania wnioskodawczynie albowiem znajdują one odzwierciedlenie w zeznaniach przesłuchanych świadków oraz dokumentacji dołączonej do akt sprawy.
	Zeznania świadków T. P. i O. D.	Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków T. P. i O.

		<p>D., którzy byli współlokatorami wnioskodawczyni i byli obecni przy jej zatrzymaniu. Opisali przebieg czynności względem M. P. (1), zachowanie funkcjonariuszy Policji, a także jej zachowanie po zwolnieniu. Ich zeznania znajdują odzwierciedlenie w zeznaniach wnioskodawczyni oraz dokumentacji medycznej dot. jej leczenia. Po zatrzymaniu M. P. (1) stała się zamknięta w sobie, diametralnie zmniejszyła częstotliwość zapraszania gości do domu i ograniczyła do osób bliskich i zaufanych. Każdy gość musiał być wcześniej anonsowany, by wiedziała, że może spodziewać się jakiegoś dzwonka, domofonu lub pukania do drzwi. Później wyprowadziła się z mieszkania, chciała mieszkać sama i mieć kontrolę nad tym kto przychodzi do mieszkania.</p>
	<p>Dokumentacja medyczna</p>	<p>W ocenie Sądu, żadnych wątpliwości nie budziły, co do swej wiarygodności i rzetelności dowody w postaci dokumentacji medycznej M. P. (1) ujawnione na rozprawie. Zostały bowiem sporządzone w sposób prawidłowy, zgodnie do stosownych regulacji prawnych. Dokumentacja ta okazała się cenna, gdyż pozwoliła na pozytywną weryfikację zarówno wyjaśnień wnioskodawczyni, jak i przesłuchanych w sprawie świadków, a jej analiza nie wymagała wiadomości specjalnych. Nadto jej forma i treść nie była kwestionowana w toku rozprawy przez strony.</p>
	<p>Kopie dokumentów z akt sprawy Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie o sygn. akt II K 333/21, odpisy wyroków sądu obydwu instancji,</p>	<p>Sąd uznał zgromadzony w sprawie i wymieniony ogół dokumentów za w pełni wiarygodny. Dokumenty zostały sporządzone zgodnie z przepisami prawa, we właściwym trybie i formie oraz przez</p>

	odpis postanowienia w sprawie o sygn. akt II Kp 2832/20	uprawnione i właściwe do tego organy (osoby).
<p>0.1.4.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>0.2.(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 3.1 albo 3.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
----	-----	-----
3. PODSTAWA PRAWNA		
Odszkodowanie		
1.	Kwota główna	Odsetki
Zwięźle o powodach podstawy prawnej		
Zadośćuczynienie		
2.	Kwota główna	Odsetki
art. 552 § 4 k.p.k.	<p>Obowiązek zapłaty odsetek został uregulowany w art. 481 k.c. W każdym wypadku opóźnienia dłużnika w zapłacie świadczenia pieniężnego wierzyciel może domagać się świadczenia ubocznego w postaci odsetek za opóźnienie. Odsetki należą się, w myśl wyraźnego brzmienia art. 481 § 1 k.c., jedynie od zobowiązań pieniężnych.</p>	

Zwięźle o powodach podstawy prawnej

art. 552 § 4 k.p.k.

Zasada ryzyka przyświecająca odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa, o której mowa w art. 552 k.p.k. oznacza, że kwestię bezpodstawności zatrzymania w kontekście jego niewątpliwej niesłuszności, oceniać należy nie w aspekcie tego, co sądził organ zatrzymujący i w momencie zatrzymywania osoby w oparciu o posiadane wówczas informacje, lecz z uwzględnieniem całokształtu materiału dowodowego, jakim dysponuje sąd orzekający w kwestii odszkodowania i zadośćuczynienia za to zatrzymanie, a więc pod kątem tego, co wynika także z dalszych czynności prowadzonych w sprawie, w której doszło do tego pozbawienia wolności. Okoliczności te winny być oceniane ex nunc, a nie wedle stanu z czasu stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

Z takiego unormowania wynika, że ryzyko Skarbu Państwa w tym wypadku kształtowane jest przede wszystkim przez kryterium słuszności (przesłanka słuszności). Niewątpliwa niesłuszność stanowić może podstawę tego roszczenia odszkodowawczego.

Niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie lub zatrzymanie będzie miało miejsce wówczas, gdy było ono stosowane z naruszeniem przepisów k.p.k. dotyczących tego środka zapobiegawczego albo okazało się niezasadne z punktu widzenia ostatecznego

<p>rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności karnej, w świetle całokształtu okoliczności ustalonych w tej sprawie, a także w toku postępowania w przedmiocie odszkodowania lub zadośćuczynienia za niesłuszne tymczasowe aresztowanie lub zatrzymanie.</p> <p>Oznacza to, że oceny słuszności tymczasowego aresztowania, na gruncie przepisu art. 552 § 4 k.p.k. należy dokonywać przede wszystkim z punktu widzenia ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie. Niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie lub zatrzymanie to takie, które – przede wszystkim z perspektywy ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy i końcowych ustaleń dokonanych w sprawie o odszkodowanie – nie powinno mieć miejsca.</p>		
Inne		
3.	Art. 554 § 4 k.p.k. zd. 2	
Zwięźle o powodach podstawy prawnej		
W razie uwzględnienia roszczeń choćby w części wnioskodawcy przysługuje od Skarbu Państwa zwrot uzasadnionych wydatków, w tym z tytułu ustanowienia jednego pełnomocnika.		
4. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU W PRZEDMIOCIE ŻĄDANIA		
Zwięźle o powodach rozstrzygnięcia		
Odszkodowanie		

1.	Kwota główna	Odsetki
Zadośćuczynienie		
2.	Kwota główna	Odsetki
<p>Kwota: 12.000 (słownie: dwunastu tysięcy) złotych</p> <p>Bezspornym w sprawie jest, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> wnioskodawczyni M. P. (1) została prawomocnie skazana za wykroczenie z art. 63a § 1 k.w., jednakże sąd odstąpił od wymierzenia jej kary; jej zatrzymanie zostało uznane za niezasadne. <p>Przytoczyć w tym miejscu należy stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie, wyrażone w wyroku z dnia 2 sierpnia 2006 roku wydanego w sprawie o sygn. akt II AKa 89/06, które akceptuje Sąd rozpoznający niniejszą sprawę, iż za niewątpliwie niesłuszne, w zasadzie, uznać należy każde tymczasowe aresztowanie oskarżonego (podejrzanego), który ostatecznie (prawomocnie) został: uniewinniony, umorzono w stosunku do niego postępowanie, także warunkowo, sąd odstąpił od wymierzenia kary, nastąpiło skazanie na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, wymierzona została tylko kara niezwiązana z pozbawieniem wolności lub środek karny (...).</p> <p>Mając na względzie ostateczne rozstrzygnięcie, a więc skazanie M. P. (1) przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie w wyroku z dnia 17 marca 2022 roku wydanym</p>	<p>od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty</p> <p>Sąd przyznał wnioskodawczyni wskazaną kwotę z tytułu zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.</p> <p>Odsetki od sumy pieniężnej stanowiącej zadośćuczynienie za niesłuszne zatrzymanie są wynagrodzeniem za opóźnienie w zapłacie sumy pieniężnej, która jest już wymagalna, i dlatego należy uznać, że za czas do wydania przez sąd prawomocnego orzeczenia odszkodowawczego odsetki nie przysługują (zob. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 29 kwietnia 1991 roku, sygn. akt V KRN 475/90).</p>	

w sprawie o sygn. akt II K 333/21 i jednoczesne odstąpienie od wymierzenia jej kary, wskazać, że niewątpliwie zatrzymanie jej było w niniejszej sprawie niesłusznie. Dodatkowo wskazać należy, że decyzja o zatrzymaniu była niezasadna. Prokurator dysponując adresem zamieszkania M. P. winien w pierwszej kolejności wezwać ją do stawienia się a dopiero w sytuacji gdyby unikała stawienia się na czynności, mógł sięgać po środki przymusu.

O ile zatrzymanie wnioskodawczyni M. P. (1) w dniu 8 października 2020 roku w godzinach 06:00 – 13:00 było niewątpliwie niesłuszne, a co za tym idzie czyniło zasadnym jej żądanie zadośćuczynienia, to zgromadzony i przeprowadzony materiał dowodowy nie pozwalał na zaaprobowanie wniosku w zakresie żądanej wysokości tj. wypłaty kwoty 50 000 zł z tego tytułu.

Przechodząc do poniesionej przez wnioskodawczynię krzywdy i związanego z tym zadośćuczynienia na wstępie wspomnieć należy, iż zadośćuczynienie obejmuje rekompensatę za szkodę niematerialną wynikłą z pozbawienia wolności. Stanowią ją negatywne przeżycia psychiczne wiążące się nie tylko z faktem pozbawienia wolności, ale również z tym, w jakich okolicznościach do niego doszło, w jaki sposób dana osoba była traktowana podczas odizolowania. Zadośćuczynienie ma funkcję kompensacyjną i zasądzona suma zadośćuczynienia nie ma na celu usunięcia szkody niemajątkowej, a jedynie ma stanowić rekompensatę dla pokrzywdzonego, która choć częściowo złagodzi jego cierpienia. Zadośćuczynienie

ma wobec niewspółmierności szkody niemajątkowej zrównoważyć negatywne przeżycia pokrzywdzonego. Określając wysokość zadośćuczynienia, należy wziąć pod uwagę nie tylko czas trwania pozbawienia wolności, ale także stopień dolegliwości, z jaką wiązało się stosowanie tego najsurowszego środka dyscyplinującego, a więc przykrości i przeżycia natury moralnej z tego wynikające (uczucie przykrości, utrata dobrego imienia), konieczność poddania się rygorom związanym ze stosowaniem procedury zatrzymania, jak również ewentualny ostracyzm środowiskowy i nieprzychylnie reakcje po zwolnieniu (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 9 kwietnia 2008 roku w sprawie o sygn. akt II AKA 46/08).

Pomimo, że okres zatrzymania M. P. (1) był krótki – trwał 6 godzin to okoliczności temu towarzyszące były traumatyczne a skutki były odczuwalne po jej zwolnieniu . Sąd w tym zakresie miał na uwadze fakt, że :

- została obudzona przez kilku funkcjonariuszy Policji o godz. 06:00 w mieszkaniu, w którym wynajmowała pokój;

- świadkami tego zdarzenia byli jej współlokatorzy;

- po przebudzeniu zanim się przebrała, to w obecności obcych dla siebie ludzi, w tym mężczyzn pozostawała ubrana jedynie w krótką koszulę nocną;

- policjanci w czasie wykonywania czynności w niewielkich pomieszczeniach (pokój zajmowany przez wnioskodawczynię liczył 12 m²) nie mieli

założonych maseczek ochronnych, co zwiększało u wnioskodawczynie poczucie zagrożenia o zdrowie i obawę przed ewentualnym zakażeniem wirusem (...)

- była zmuszona do przebrania się w obecności obcej dla siebie kobiety-policjantki

- po przewiezieniu na komisariat została poddana kontroli osobistej, co było dla wnioskodawczynie upokarzającym doświadczeniem i w jej ocenie zbędnym skoro kilkadziesiąt minut wcześniej przebierała się w obecności policjantki;

- ręce miała skute kajdankami aż do czasu zwolnienia, jedynie na czas wykonywanych czynności jak pobieranie odcisków, robienia zdjęć i przesłuchania w prokuraturze miała je zdejmowane;

- było to jej pierwsze zatrzymanie przez policję;

Sąd miał także na uwadze fakt, że wnioskodawczynie pomimo zwolnienia jeszcze przez długi okres czasu odczuwała negatywne skutki tego sześciogodzinnego pozbawienia wolności, w tym:

- zmieniła miejsce zamieszkania, ponieważ dotychczasowe lokum w którym doszło do jej zatrzymania nie było dla niej miejscem bezpiecznym i komfortowym;

- po zwolnieniu zaniechała aktywności towarzyskiej, bała się kontaktów międzyludzkich;

- wszelkie niezapowiedziane wcześniej wizyty osób obcych w mieszkaniu przy ul. (...) były dla niej stresogenne;

<p>- pojawił się problem ze snem, stała się drażliwa oraz płaczliwa.</p> <p>Generalnie zatrzymanie wiązało się dla niej z dodatkowym obciążeniem psychicznym, które w konsekwencji skutkowało kontynuowaniem i pogłębieniem leczenia psychiatrycznego (zaświadczenia z k. 12,13).</p> <p>Powyższe okoliczności sprawiają, że kwota 12.000 złotych zadośćuczynienia jest odpowiednia do subiektywnego poczucia krzywdy i wywołanego u wnioskodawczynie stresu związanego z zatrzymaniem oraz pozostaje odpowiednia do warunków życia społeczeństwa. Została ona określona w oparciu o kryterium pomocnicze, jakim jest przeciętna wysokość wynagrodzenia (zgodnie z Obwieszczeniem Prezesa GUS z dnia 21 czerwca 2022 roku w sprawie przeciętego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w maj 2022 roku wynosiło 6.399,59 złotych, co daje w przybliżeniu 40 złotych za 1 godzinę przy przyjęciu 160 godzin pracy w miesiącu).</p>		
Inne		
3.	<p>Jak wynika z przepisu art. 554 § 4 k.p.k. w razie uwzględnienia roszczeń choćby w części wnioskodawcy przysługuje od Skarbu Państwa zwrot uzasadnionych wydatków, w tym z tytułu ustanowienia jednego pełnomocnika.</p>	
<p>5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

2.	<p>W pozostałym zakresie Sąd uznał, iż żądana przez wnioskodawczynię kwota jest zawyżona, a przez to niezasadna. W związku z czym Sąd oddalił żądanie w zakresie zasądzenia świadczenia ponad ww. kwotę. W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, iż zadośćuczynienie nie może osiągać wartości nadmiernej w stosunku do doznanej krzywdy oraz musi być utrzymane w rozsądnych granicach i dostosowane do majątkowych stosunków panujących w społeczeństwie. Uzasadnia to miarkowanie zadośćuczynienia w oparciu o kryteria obiektywne, związane z przyjętymi w społeczeństwie ocenami (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 13 lutego 2013 roku, sygn. akt II AKa 25/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 29 marca 2012 roku, sygn. akt II AKa 21/12, czy też wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 31 stycznia 2013 roku, sygn. akt II AKa 3/13).</p>	
3.	<p>Mając na uwadze, że w toku postępowania wnioskodawczyni była zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika, jego nakład pracy oraz ilość dni rozprawy, Sąd stosownie do art. 554 § 4 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawczyni kwotę 384 (słownie: trzystu osiemdziesięciu czterech) złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika w rozpoznawanej sprawie, mając na uwadze treść przepisu § 11 ust. 6 w zw. z § 17 pkt 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie</p>	

opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800).
--

6. Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
4.	Kierując się brzmieniem przepisu art. 554 § 4 k.p.k., w myśl którego postępowanie o odszkodowanie lub zadośćuczynienie za niewątpliwie niesłuszne m.in. zatrzymanie jest wolne od kosztów sądowych, Sąd kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

7. PODPIS
sędzia Agnieszka Wysokińska – Walczak